



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 24 czerwca 2019 r.

Pozycja 116

POSTANOWIENIE

z dnia 26 marca 2019 r.

Sygn. akt Tw 19/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Rady Miejskiej w Pelplinie o zbadanie zgodności:

art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1276) w zakresie, w jakim przewiduje wejście w życie – z mocą wsteczną – od 1 stycznia 2018 r. jej art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1, nadających nowe brzmienie: art. 3 pkt 3 i załącznikowi do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, ze zm.), a także art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961, ze zm.) z art. 2 w związku z art. 167 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Pelplinie (dalej: wnioskodawca) 6 września 2018 r. wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Zarządzeniem z 27 listopada 2018 r. (doręczonym pełnomocnikowi wnioskodawcy 4 grudnia 2018 r.), sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał wnioskodawcę do usunięcia braku formalnego wniosku, tj. do nadesłania jego odpisu wraz z załącznikami.

11 grudnia 2018 r. (data nadania) wnioskodawca uzupełnił wniosek.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p. TK, czy nie jest oczywiście

bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 1 pkt 3-5 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

2. W rozpatrywanej sprawie, z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego wystąpiła Rada Miejska w Pelplinie, która – stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p. TK – dołączyła do wniosku uchwałę nr LIX/395/18 z 13 sierpnia 2018 r.

Trybunał ustalił, że uchwała Rady Miejskiej w Pelplinie została podjęta przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji), wyraża wolę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego (§ 1) oraz określa przedmiot i wzorce kontroli (§ 1), które są tożsame z zakresem zaskarżenia, wyznaczonym w złożonym wniosku. Uchwała upoważnia także Burmistrza Miasta i Gminy Pelplin do udzielenia pełnomocnictwa do sporządzenia wniosku i reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (§ 2).

W związku z powyższym Trybunał stwierdza, że wniosek o zbadanie konstytucyjności zakwestionowanego przepisu pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji).

3. Trybunał przypomina, że w myśl art. 191 ust. 2 Konstytucji organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego są uprawnione do inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm, jeżeli kwestionowany przez nie akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem ich działania. Co istotne, art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK wymaga, by wnioskodawca, powołując przepis prawa lub statutu uzasadnił, że kwestionowana ustawa dotyczy spraw objętych zakresem jego działania.

3.1. Wnioskodawca wypełniając dyspozycję ww. przepisu u.o.t.p. TK, wskazał art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, ze zm.). Stanowi on, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz na art. 1a ust. 1 pkt 2 tej ustawy stanowiący, że za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, ze zm.; dalej: prawo budowlane) niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

3.2. W skierowanym do Trybunału wniosku sformułowano żądanie stwierdzenia niekonstytucyjności art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1276; dalej: ustawa nowelizująca) w brzmieniu: „[u]stawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem: (...) art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.”.

Przepis ten kwestionowany jest przez wnioskodawcę w zakresie, w jakim wymienione w nim regulacje nadają – z mocą wsteczną – nowe brzmienie art. 3 pkt 3 i załącznikowi do prawa budowlanego, a także art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961, ze zm.), tj. przepisom, które definiują przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości (tj. „budowlę” i „elektrownię wiatrową”).

3.3. Trybunał zauważa, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1530, ze zm.), dochodami jednostek samorządu terytorialnego są m.in. dochody własne,

w tym – w myśl art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a tej ustawy – wpływy z podatku od nieruchomości. Zmiana ustawowych definicji składników przedmiotu opodatkowania powoduje zmianę wysokości naliczanego przez wnioskodawcę podatku, z którego realizowane są zadania publiczne. Zaskarżony przepis bezpośrednio wpływa zatem na jego sytuację finansową.

3.4. W wyroku z 13 lipca 2011 r. (sygn. K 10/09, OTK ZU nr 6/A/2011, poz. 56) Trybunał, orzekając w pełnym składzie, stanął na stanowisku, że „interes ekonomiczny (faktyczny) gminy (...) stanowi adekwatną przesłankę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego”. Zdaniem Trybunału, ze względu na wyrażone w Konstytucji zasady dotyczące samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, „trudno jest zaaprobować stanowisko, że przepisy oddziałujące w sposób bezpośredni na wysokość dochodów warunkujących sposób wykonywania przez gminę jej zadań nie dotyczą spraw objętych zakresem działania gminy”.

Mając powyższe na względzie Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że Rada Miejska w Pelplinie wykazała, że art. 17 pkt 2 ustawy nowelizującej, w zakresie wskazanym we wniosku, dotyczy spraw objętych jej zakresem działania (art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji w związku z art. 48 ust. 1 u.o.t.p. TK).

4. Trybunał ustalił, że wnioskodawca prawidłowo określił przedmiot oraz wzorce kontroli, a także prawidłowo uzasadnił sformułowane we wniosku zarzuty (art. 47 ust. 1 pkt 4-6 i ust. 2 u.o.t.p. TK).

5. W tym stanie rzeczy Trybunał stwierdza, że skoro złożony wniosek spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p. TK, a nie zachodzą okoliczności określone w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK, to – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – należało postanowić jak w sentencji.